

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОФІЛАКТИЧНИХ ЗАХОДІВ ПАРАЗИТАРНИХ ХВОРОБ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Герасименко І. М. – студент

Полтавський національний університет імені В.Г. Короленка

Освітня діяльність дітей належить до потенційно небезпечних для здоров'я й характеризується значною кількістю ризиків. Значна частина цих ризиків обумовлена факторами навчання, що не відповідають сучасним гігієнічним регламентам. Не менш важливе значення в розвитку морфофункціональних порушень у дітей мають технології, режими й методики навчання, особливо в гіперінформатизаційному суспільстві. Проблемою є також відсутність адекватних технологій оцінки й управління санітарно- епідеміологічним благополуччям здобувачів освіти в закладах освіти. Досить важливим у розв'язанні проблем охорони й зміцнення здоров'я підростаючого покоління є гігієна дітей і підлітків. Однак її досягнення не вповні використовується такими секторами, як відділами охорони здоров'я, службами санітарно-епідеміологічного нагляду й закладами освіти.

Аналіз вітчизняного досвіду й практики організації медичної допомоги дітям у європейських організаціях дозволяє сформулювати основні види медичної діяльності в школі:

1. Надання медичної допомоги в електронній і невідкладеній формі.
2. Організація й проведення роботи з вакцинації здобувачів освіти в освітніх організаціях.
3. Виявлення й моніторинг факторів ризику хронічних неінфекційних захворювань (тютюнопаління, підвищений артеріальний тиск, нераціональне харчування, вживання алкоголю, низька фізична активність, надлишкова маса тіла й ожиріння).
4. Організація й щорічне проведення скринінг-діагностики з метою раннього виявлення порушень фізичного розвитку, зору, слуху, постави, плоскостопості.
5. Організація й щорічне проведення скринінг-діагностики невротичних розладів й розладів поведінки.
6. Організація й щорічне проведення скринінг-діагностики артеріальної гіпертензії у здобувачів освіти.
7. Організація щорічного проведення профілактичних медичних оглядів здобувачів освіти. Аналіз з використанням ЄМІАС, отриманих за результатами профілактичних медичних оглядів даних й організація профілактики захворювань й оздоровлення здобувачів освіти.

8. Гігієнічна діагностика умов й організація виховання й навчання (мікроклімат, освітленість, відповідність меблів зросту здобувачів освіти, розклад занять й позаурочної діяльності), гігієнічна оцінка організації харчування, фізичного виховання, трудового навчання.

9. Проведення протиепідеміологічних й профілактичних заходів з попередження розповсюдження інфекційних й паразитарних захворювань в закладах освіти.

10. Інформування учнів та їх батьків про фактори ризику для їх здоров'я, формування мотивації до ведення здорового способу життя.

Забезпечення санітарно-епідеміологічного благополуччя здобувачів освіти включає: гігієнічний контроль умов навчання відповідно до чинних санітарно-епідеміологічних умов; гігієнічний контроль засобів навчання; контроль за дотриманням санітарно-гігієнічних вимог до умов і організації харчування в закладах освіти; контроль за дотриманням санітарно-гігієнічних вимог до умов й організації фізичного виховання; профілактичні заходи; формування стійких стереотипів здорового способу життя у здобувачів освіти [2, с. 63].

Технології забезпечення санітарно-епідеміологічного благополуччя здобувачів освіти в закладах освіти включає такий алгоритм дій:

□ візуальний контроль за дотриманням санітарно-гігієнічних вимог до умов організації виховання й навчання в закладах освіти;

□ лабораторного контролю за дотриманням санітарно-гігієнічних вимог до умов організації виховання й навчання в освітніх організаціях; визначення рівня санітарно-епідеміологічного благополуччя в закладах освіти [3, с. 132].

Візуальний контроль передбачає як власне візуальний контроль за відхиленнями об'єктів контролю від встановлених для них гігієнічних

нормативів, так і контроль за проведенням необхідних профілактичних заходів, наявністю сертифікатів, санітарно-епідеміологічних висновків, особистих медичних книжок, санітарним станом і змістом закладів освіти. Алгоритм лабораторного контролю передбачає лабораторні й інструментальні дослідження, виміри в закладах освіти, які виконуються або самостійно, або із залученням акредитованих організацій. При самостійному здійсненні лабораторних досліджень мають дотримуватися вимоги, що забезпечують їх достовірність. Номенклатура, обсяг і періодичність лабораторних досліджень залежать від рівня санітарно-епідеміологічного благополуччя освітньої організації.

Гігієнічна оцінка санітарно-епідеміологічного стану закладів освіти виконуються із співвіднесенням показників до оптимальних, допустимих й потенційно небезпечних умов навчання й виховання, що сприяють розвитку й кумуляції втоми учнів, формуванню морфофункціональних відхилень, і небезпечних, що сприяють розвитку й прогресуванню захворювань, обумовлених закладом освіти [3, с. 134 – 136].

Таким чином, практична діяльність з профілактики гігієни дітей і підлітків – важлива складова усього освітнього процесу. А тому завданням всіх органів виконавчої влади має стати першочерговим завданням. У всіх закладах освіти мають проводитися комплекси заходів не лише з профілактики освітнього середовища, а й заходи по його «оздоровленню», а також створення сприятливих умов виховання й навчання, широкого впровадження в освітній процес здоров'язберігаючих технологій, включаючи систему формування у здобувачів освіти навичок здорового способу життя.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Волошин О. Роль теоретичних та практичних аспектів здоров'язбереження в освітньому середовищі та їх інтерпретація. Перспективи та інновації науки. 2024. № 2 (36). С. 34 – 43.
2. Коцур Н. Формування здоров'язберезувального простору в загальноосвітніх навчальних закладах. Рідна школа. 2012. № 11. С. 60 – 65.
3. Матохнюк Л. О. Охорона праці учасників освітнього процесу. Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія: Психологічні науки. 2017. № 1. С. 129–138.
4. Примакова В. В. Формування культури здоров'я школярів засобами викладання гігієни в закладах освіти ХІХ століття. Педагогічний альманах. 2019. № 42. С. 231 – 236.

РОЛЬ БОТАНІЧНИХ САДІВ У ЗБЕРЕЖЕННІ ТА ВІДНОВЛЕННІ БІОРІЗНОМАНІТТЯ

Геращенко Ю. М., студент

Зубенок К. І., студент

Дубовик О. А., студент

Новописьменний С. А., декан факультету природничих наук та менеджменту

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Орієнтовані на міжнародну стратегію основи екологічної політики визначають пріоритети та найбільш актуальні завдання. Це дозволяє, з одного боку, адаптувати, коригувати та гармонізувати національну діяльність з міжнародними та регіональними ініціативами збереження природи у її цілісності. З іншого боку, такий підхід дозволяє оцінити рівень та ефективність